

for de Bedkommende, som havde erholdt en saadan Udsættelse og havde indrettet sig derefter, at de skulde kunne indkaldes alligevel, naar en Krig udbrød, inden at Udsættelsestiden var udløben, men paa den anden Side er der dog ogsaa Noget, der taler for, at de, der ere i den Alder, at de kunne kaldes til Tjeneste, ogsaa virkelig bør kunne fordres til denne, naar Krig udbræder, og derhos kunde Forskriften i modsat Fald vel ogsaa tænkes misbrugt, naar der nemlig vel paa den Tid, Sessionen holdes, var Fred, men Udsigt til en Krig, og altsaa Endeel muligen kunde ville benytte sig af Bestemmelsen og forlange Udsættelse i flere Aar. Jeg vilde derfor tillade mig at opfordre den ærede Ordfører til at udtale sig om, hvorledes Udvalget har forstaaet dette Udtryk. Udvalgets Ordfører, der nu sidder paa Forsædet i denne Forsamling, svarede hertil: „Hertil skal jeg blot svare, at saavidt jeg erindrer, har dette Punkt ikke været specielt gjort til Gjenstand for Forhandling i Udvalget, men jeg antager imidlertid, at Udtrykkene naturligt maae forstaaes saaledes, at naar Krig indtræder, maa Udsættelsen ophøre, og det, kan man sige, ligger ogsaa i selve Ordene, naar det hedder, at han erholder Udsættelse med at behandles til Udskrivning for eet eller flere Aar indtil hans 25de Aar; det er her ikke sagt, at det specielt er Meddelelsen af Udsættelsen, som Udtrykket „Fredstid“ skal referere sig til. Heraf følger vel, at det kun er i Fredstid, at en saadan Udsættelse indrømmes, men naar Freden ophører, saa maa Udsættelsen ogsaa ophøre.“ Om Meningen har der altsaa dengang ingen Tvivl været, men jeg kan dog ikke Andet end fastholde, at det ikke vil lykkes at faae Loven af 1861 fortolket saaledes, at den Mening, man dengang har lagt ind deri, vil komme frem. Jeg skal endnu gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at der igunden i Lovforslaget, som det foreligger, og som han vil have det vedtaget, ligger en Fortolkning, der allerede udelukker hans Forstaaelse af § 12, thi det siges i Motiverne, at Udvalget „er afsøgt saaledes, at det ogsaa omfatter de i tidligere Aar fødte Børneplichtige, der, paa Grund af at de have erholdt Udsættelse med Opfyldelse af Børneplichten, henregnes til Udskriv-

ningsmassen for 1865“. Det er altsaa klart, hvad der er Regeringens Mening, og jeg kan ikke Andet end talke den høitæredede Justitsminister, fordi han tillige saa tydeligt har udtalt sig derom, thi jeg troer ikke, at det vil kunne blive anderledes i Praxis, uagtet man har meent, at Udtrykkene i den ældre Lov vare tilstrækkelig tydelige. Naar der altsaa er en saadan Tvivl, forekommer det mig, at Ændringsforslaget bør antages. — Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgrede har berørt, at der burde udfædres en Betsændring om, at nu var der Krig, og jeg kan ikke nægte, at jeg ogsaa har fundet, at der var Anledning til at udfædres en saadan, ikke egentlig om at der var Krig, men om, at nu var Krigsberebthed indtraadt, og at der nu skulde træffes alle de Forholdsregler, som en Krig gjøre nødvendige. Dette vilde allerede paa sidste Session have havt sin Betydning, og jeg troer, at Forholdene allerede dengang vare saa truende, at der kunde have været Anledning til at gjøre det.

Tsberning: Jeg er meget bange for, at naar man kommer til at tvivle om en Fortolkning af Ord som disse, risikerer man, at en Tvivelsyge af almindelig Art føres over paa tydelige Ord i Love og bringer dem til at betyde noget ganske Andet, end de ligefrem kunne betyde. Dette har jeg imod Ændringsforslaget. Jeg veed meget vel, at det, den ærede Rigsdagsmand ansøgte, staaer i Motiverne til Lovforslaget, men det staaer ikke i Lovforslaget, og her tage vi kun Lovforslaget, og Motiverne vidstes reent bort, især efter de Forhandlinger, her ere foregaaede. Jeg er overbevist om, at naar den ærede Justitsminister skulde sige mig, med hvilken Ret Sessionen, som meddele Udsættelse, kan give den ogsaa for Krigstid, vilde han erkjende, naar han nøagtigt overveier, hvorledes han skal kunne udtrykke det, at en saadan ikke kan være givet, thi Sessionen har ikke været berettiget til at give fritagelsen for Krigstid, eftersom der ingen Undtagelse gjælder for Krigstid. Udsættelsen tilhører ikke vedkommende Person som en Ret, men er givet som en speciel Tilbedelse under særlige Forhold. Jeg er sikker paa, at den høitæredede Minister vil komme til